

Sygn. akt II Cz 308/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.) SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela A. N. (1)

z udziałem kuratora ustanowionego dla nieznanych spadkobierców dłużniczki

K. K. w osobie adwokata W. K.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 06.03.2014 roku, sygn. akt XII Co 17387/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 308/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 06.03.2014 roku przyznał adwokatowi W. K. wynagrodzenie w kwocie 738 zł za reprezentowanie nieznanych spadkobierców dłużniczki K. K. w sprawie egzekucyjnej Km 2347/11 prowadzonej przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy - S. J.. Sąd nakazał również ściągnięcie od wierzyciela A. N. (2) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwoty 438 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów udziału w sprawie kuratora.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż postanowieniem z dnia 17.09.2012 roku ustanowiono adwokata W. K. kuratorem dla nieznanych spadkobierców dłużniczki K. K. w sprawie Km 2347/11. Sąd przytoczył treść § 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.08.1982 roku w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów a także § 6 pkt 5 i 11 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i stwierdził, że przy wartości egzekwowanego roszczenia wynoszącej 43.503,856 zł i zgodnie z w/w przepisami wynagrodzenie należne kuratorowi winno wynieść 600 zł. Przy czym winno ono zostać podwyższone o stawkę podatku VAT w wysokości 23 % tj. o kwotę 138 zł. Część tego wynagrodzenia w kwocie 438 zł. została tymczasowo pobrana od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, dlatego podlega ona ściągnięciu od wierzyciela o czym Sąd Rejonowy orzekł w punkcie 2 postanowienia.

Zażalenie od tego postanowienia złożył wierzyciel zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez przyznanie wynagrodzenia w kwocie 123 zł. Jak wynika z uzasadnienia zażalenia wierzyciel zarzucił, że przyznana przez Sąd kwota wynagrodzenia nie odpowiada nakładowi pracy kuratora.

W odpowiedzi na zażalenie kurator wniósł o jego oddalenie, podnosząc w uzasadnieniu, iż przyznane wynagrodzenie odpowiada minimalnej stawce.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało uznać za bezzasadne. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy swoje postanowienie oparł na właściwie przytoczonej podstawie prawnej. Zastosowanie wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przepisów prawa nie kwestionuje również skarżący. Nie budzi również wątpliwości, iż Sąd Rejonowy przyznał

2

kuratorowi ustanowionemu w postępowaniu egzekucyjnym wynagrodzenie w stawce minimalnej. W tej sytuacji brak było podstaw do obniżania tego wynagrodzenia w sposób wskazany przez skarżącego. Okoliczności wskazywane z zażaleniu tj. dotyczące nakładu pracy kuratora mogą zgodnie z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stanowić podstawę do nie przyznawania wynagrodzenia stanowiącego wielokrotność stawki minimalnej. Okoliczności te nie mogą jednak dawać podstawy do przyznania jedynie części stawki minimalnej.

Jedynie w sytuacji, w której kurator nie podjął w sprawie żadnej czynności lub byłyby to czynności niecelowe można rozważać odmowę przyznania wynagrodzenia. Jednak w niniejszej sprawie z taką sytuacją nie mamy do czynienia, co więcej wierzyciel na jej wystąpienie nie powołał się w zażaleniu.

Wobec powyższego na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zażalenie wierzyciela należało oddalić.